

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.IV.37.514/2024/9.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
Dr. Balogh Zsolt bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró

Az I. rendű felperes: Felperes1 Zrt.

Cím2

A II. rendű felperes: Felperes2 Zrt.

Cím2

A III. rendű felperes: egyéb érdekelt1

Cím2

A IV. rendű felperes: Felperes4

(Cím5.)

Az V. rendű felperes: Felperes5

Felperes6

(Cím6

A felperesek képviselője: Dr. Csapláros Diána kamarai jogtanácsos

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Fáry László kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: a felperesek

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.751.168/2023/2.

számú végzése

Az elsőfokú határozat: Fővárosi Törvényszék

103.K.702.716/2023/3. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.751.168/2023/2. számú végzését hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Ítéltáblát új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja;
- megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felpereseknek a 50.000 (ötvenezer), az alperesnek 10.000 (tízezer) forint perköltsége merült fel.

Ezen végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a D.145/21/2023. iktatószámú határozatával megállapította, hogy a felperesek és a perben nem álló kérelmezett megsértették a közszolgáltatók közbeszerzéseire vonatkozó sajátos közbeszerzési szabályokról szóló 307/2015. (X. 27.) Korm. rendelet 22. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontjára tekintettel a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 141. § (8) bekezdés első mondatát, amelyre tekintettel a felperesekkel szemben egyenként 10.000.000 forint bírságot szabott ki. Az alperes megállapította továbbá, hogy a felperesek és a kérelmezett által 2017. július 19-én kötött keretszerződés 2022. november 30-án és 2023. május 31-én létrejött 4. és 5. számú módosítása nem semmis, melyre tekintettel a felperesekkel szemben fejenként 10.000.000 forint bírságot szabott ki. A jogorvoslati tájékoztatása szerint „A határozat ellen a Fővárosi Törvényszék előtt közigazgatási per indítható, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve, de kizárólag a Döntőbizottsághoz kell elektronikus úton benyújtani.”

[2] A felperesek részére a határozat közlése 2023. július 11. napján történt.

[3] A Közbeszerzési Hatóság és az alperes egyaránt a kozbeszerzes.hu honlapon biztosította eljárásaik kezdeményezésére, valamint döntéseik elleni jogorvoslatok benyújtására szolgáló űrlapok elérhetőségét.

[4] A jogi képviselővel eljáró felperesek az alperes határozatával szemben elektronikus úton, a „Közigazgatási per indítása a Közbeszerzési Hatóság egyéb közigazgatási tevékenysége ellen (kivétel:öntisztázás)” elnevezésű űrlapon, 2023. július 25. napján keresetlevelet terjesztettek elő a Közbeszerzési Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) Közszolgálati és Támogató Főosztályához. A keresetlevélben a felperesek az előterjesztés módjával, a használt űrlap kiválasztásának körülményeivel kapcsolatos előadást nem tettek. A Hatóság a keresetlevelet 2023. augusztus 1. napján küldte meg az alperes részére.

[5] Az alperes védiratában a keresetlevél visszautasítását kérte.

Az elsőfokú határozat

[6] A Fővárosi Törvényszék a 103.K.702.716/2023/3. számú végzésével a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48.§ (1)

bekezdés i) pontja alapján visszautasította. A Kúria Jpe.I.60.003/2022/9. számú határozatára utalással kifejtette, hogy a keresetlevél előterjesztésének időpontja az az időpont, amikor a fél a keresetlevelet megfelelő helyen előterjeszti, vagy amennyiben nem a megfelelő helyen nyújtja be, úgy amikor a keresetlevél a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezik. Az alperes határozata helyesen tartalmazta a keresetlevél előterjesztésére nyitva álló határidőt és hogy azt kizárólag az alperesnél lehet benyújtani. A határozat közlésének időpontjára tekintettel a felperesek a keresetlevelüket legkésőbb 2023. július 26. napján nyújthatták volna be az alpereshez, azonban azt ugyan keresetindítási határidőn belül, de téves helyen terjesztették elő, mely így a Kúria Kfv.III.37.106/2023/6. és Kpkf.IV.40.868/2021/2. számú határozataiban foglalt jogértelmezés szerint nem tekinthető a törvényi előírásoknak megfelelő joghatályos előterjesztésnek. A Hatóság a keresetlevelet 2023. augusztus 1. napján küldte tovább az alpereshez, így ezt az időpontot kellett a keresetlevél előterjesztési időpontjának tekinteni, tehát a keresetlevél elkésztett.

A fellebbezés és az észrevétel

[7] A felperesek a 2023. szeptember 27-én előterjesztett fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú végzés megváltoztatásával a visszautasítás jogalapjaként a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja helyett az l) vagy m) pontja megjelölését kérték. Az álláspontjuk szerint a Kp. 29. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 618. § (1) bekezdésére, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) 10. § b) pontjára tekintettel az állapítható meg, hogy a keresetlevél a jogszabályban és az alperes által közzétett tájékoztatásban foglaltaknak megfelelően, az ott megjelölt helyen, határidőben és formanyomtatványon került előterjesztésre.

[8] A felperesek hivatkozásai szerint a kozbeszerzes.hu oldalon az alperes felülete a jogalkalmazót átirányította, felugró tájékoztatásban új oldalt jelölt meg, ahol 15 űrlap volt megtalálható. Azok között nem volt megtalálható az alperes által hivatkozott „Közbeszerzési Döntőbizottság döntése elleni keresetlevél benyújtása” című formanyomtatvány. Ennek alátámasztására okiratokat és videófelvételeket csatoltak. A felugró tájékoztatásban foglaltak a véleményük szerint egyértelművé tették, hogy az alperes határozatával szemben is az onnan elérhető nyomtatványok egyikén kellett a keresetlevelet előterjeszteni. Hivatkoztak a Kp. 39. § (3a) bekezdésére, a Kbt. 179. § (1) és (4) bekezdéseire és 180. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint arra, hogy az alperes a Hatóság része. A keresetlevél a törvényi határidőn belül a Hatósághoz megérkezett, így az nem késett el.

[9] A fellebbezés szerint az E-ügyintézési törvény 6. § (1)-(2) és 9. § (4) bekezdései, valamint az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 3. § (2) és 34. § (1) bekezdései, a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv 7. cikke, az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról, továbbá az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2018/1724 EU rendelet 4. cikk (1), 10. cikk (1) bekezdései, a Kp. 39. § (3a) bekezdése,

az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdése, az Ákr. Nagykommentár Ákr. alapelveihez fűzött jogirodalmi álláspontja, továbbá a Kúria Kfv.IV.35.038/2014/5., Kf.VII.39.128/2020/2., Kpkf.II.39.372/2022/2. számú döntéseire tekintettel az alperes keresetlevél benyújtására vonatkozó téves tájékoztatása, az elektronikus ügyintézés feltételeinek nem megfelelő biztosítására terhükre nem eshet.

[10] Vitatták, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott közzétett kúriai határozatok alkalmazhatók lennének, mivel azok eltérő tényállás mellett keletkeztek. Az álláspontjuk szerint, ha a közigazgatási szerv nem jelöli meg a határozatában a konkrét honlapot és a konkrét űrlapot, amivel a keresetlevelet elő lehet terjeszteni, úgy az nem utasítható vissza amiatt, hogy nem a megfelelő űrlapon került benyújtásra. A keresetlevél a keresetindítási határidő lejártá előtt egy nappal a Hatósághoz megérkezett, aki nem nyújtott arról tájékoztatást részükre, hogy a benyújtásának módja, helye nem megfelelő. A Hatóságnak a rendeltetésszerű és jóhiszemű joggyakorlás, és együttműködési kötelezettség miatt a keresetlevelet haladéktalanul, de legalább a jogorvoslatra nyitva álló határidőben át kellett volna tennie az alpereshez; azt a Kp. 47. § (4) bekezdése alapján az alpereshez előterjesztettként kell tekinteni.

[11] A felperesek kifejtették, hogy az alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:4. § (1)-(2) bekezdései alapján saját felróható magatartására nem hivatkozhat. A „Közbeszerzési Döntőbizottság döntése elleni keresetlevél benyújtása” című formanyomtatványhoz fűzött tájékoztatás szerint az nem az alperes határozata elleni keresetlevél benyújtására vonatkozott. Állították, hogy amennyiben a védíratot 2023. szeptember 5. napját megelőzően nyújtották be a bírósághoz, az elsőfokú bíróság megszegte a Kbt. 171. § (1) bekezdésében foglaltakat, viszont ezen időpontot követően, az alperes sértette meg a Kbt. 170. § (3) és Kp. 42. § (2) bekezdéseit, megfosztva ezzel a felperest attól, hogy a védíratra vonatkozó álláspontját kifejthesse. Hangsúlyozták, hogy biztosítani kell, hogy a keresetüket megfelelő módon benyújthassák. Ennek megfelelően a Kp. 48. § (1) bekezdés l) és m) pontok alkalmazása esetén a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazható lenne.

[12] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében a Kúria Kfv.III.37.106/2023/6. számú végzésében foglaltakra hivatkozással az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a Hatóság a jogorvoslati eljárás ügyfele volt, esetében a hatósági eljárási szabályok megsértését nem lehet számonkérni. Feltételezhette, hogy a keresetlevelet tájékoztatásul kapta, a keresetlevél továbbítására szolgáló feljegyzésből az következik, hogy először ennek a lehetőségét vizsgálta. Az alperes megjelölte a döntéseivel szembeni kereset benyújtására rendelkezésre álló felület elérhetőségét, amely nem a Hatósággal történő elektronikus kapcsolattartásra szolgáló felületen található és előadta, hogy 2023. évben az észrevételének benyújtásáig 49, júliusban 5 keresetlevelet nyújtottak be, a felület használata az előterjesztőknek gondot nem okozott.

A másodfokú, felülvizsgálni kért határozat

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Kifejtette, hogy a Kp. 39. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Kbt. 170. § (2) bekezdése szerint a keresetlevelet a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül kizárólag az alpereshez lehet benyújtani, mely a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 81. § (1) bekezdésének megfelelő tájékoztatást az alperes határozata egyértelműen tartalmazta.

[14] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a Kp. alkalmazásának szempontjából a Kp. 4. § (7) bekezdés 1. pont a) alpontja alapján a Hatóság, valamint az önálló feladat- és hatáskörrel felruházott szervezeti egysége alperes két külön közigazgatási szervnek tekintendő. Az alperes a Hatóság feladat- és hatáskörétől [Kbt. 187-190. §] eltérő Kbt. 192. § (1) bekezdése szerinti hatáskörében a Kbt. 193. § (12) bekezdése alapján önállóan jár el, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen tekintette az alperest önálló közigazgatási szervnek. Ebből következően a felperesek nem támadhatták sikerrel az elsőfokú végzést azon az alapon, hogy az alperes és a Hatóság azonos közigazgatási szerv, ezért a keresetlevelet megfelelő helyre nyújtották be, ezért a Kp. 48. § (1) bekezdés i) és l)-m) pontjainak megsértése nem volt megállapítható.

[15] A fellebbezéshez csatolt mellékletek alapján megállapította, hogy mind a Hatóság, mind az alperes egyaránt a kozbizottsag.hu honlapon biztosította eljárásaik kezdeményezésére, valamint döntéseik elleni jogorvoslatok benyújtására szolgáló űrlapok elérhetőségét. A közjegyző által hitelesített képernyőképekből az is megállapítható, hogy a honlap fejrésében az „e-ügyintézés” ablakból legördülő két külön menüpontból volt elérhető egyrészt „A Közbeszerzési Hatóság közleménye az elektronikus ügyintézésről”, amely 15 különféle űrlap használatát tette (és 16 űrlapra bővítve teszi) elérhetővé. A másik menüpontban pedig a „A Közbeszerzési Döntőbizottság tájékoztatója az elektronikus ügyintézésről” felületen található „A Közbeszerzési Döntőbizottság döntése elleni keresetlevél benyújtása” link alatt az alperes döntése elleni kereset benyújtására szolgáló űrlap. A felperesek a csatolt videófelvevételek alapján arra is helyesen utaltak, hogy az alperesi felületen is olyan olvasást követően bezárható tájékoztató ablak ugrott fel, amely a Hatóság az ÁNYK űrlapok kivezetéséről és a iFORM űrlapok rendszeresítéséről informált, és tájékoztatásért az ott megadott linken keresztül a Hatóság felületére vezette az érdeklődőt.

[16] A jogerős határozat szerint a Hatóság felületén az elektronikus ügyintézéséről részletesebb tájékoztatás (volt) elérhető, mint az alperes felületén, ami alkalmas lehetett az alperes döntése megtámadására keresetet indítani kívánó fél a tekintetben történő elbizonytalanítására, hogy mely űrlapot kell kiválasztania, azonban a tájékoztató ablak azt kétségtől nem tartalmazza, hogy az alpereshez benyújtandó keresetlevelet a Hatósághoz kellene benyújtani.

[17] Az Ítéltábla szerint a felperesek a hivatkozásaikkal ellentétben a keresetlevelet nem az alperes honlapján megjelenő tájékoztatásában foglaltaknak megfelelően nyújtották be. Az alperes, hogy a felülete a keresetlevél hozzá történő benyújtását kétségtől lehetővé tette és ha a felperesek a felületeken pontosan megjelölt információkat elolvassák, egyértelmű számukra, hogy keresetlevelüket nem a Hatóság felületén „Közigazgatási per indítása KH KTF feladatai közé tartozó ügyben (kivételező öntisztázás)” link alatt megnyíló „Közigazgatási per indítása a Közbeszerzési Hatóság egyéb közigazgatási tevékenysége ellen (kivételező öntisztázás)” elnevezésű űrlapon, hanem az alperes felületén „A Közbeszerzési Döntőbizottság döntése elleni keresetlevél benyújtása” link alatt található az „Űrlap a

Közbeszerzési Döntőbizottság döntése elleni bírósági felülvizsgálat kezdeményezésnek beterjesztéséhez” űrlapon tudják benyújtani.

[18] A jogerős végzés rögzítette, hogy önmagában a felugró ablakban szereplő tájékoztatás és link megnyitása nem mentesíti a felperest, hogy a honlapról tájékozódjon, milyen űrlapok állnak rendelkezésére, és elolvassa, hogy keresetlevelét mely űrlap melyik hatósághoz továbbítja. Nem annak van jelentősége, hogy a felperesek rossz űrlapon nyújtották be keresetlevelüket, hanem annak, hogy nem a megfelelő hatósághoz nyújtották be, ezért az az alpereshez késve érkezett. Így az E-ügyintézési törvény, a Kr., valamint a felhozott uniós jogszabályi rendelkezések megsértése nem állapítható meg.

[19] A másodfokú bíróság vizsgálta a fellebbezésben megjelölt kúriai határozatok alkalmazhatóságát és megállapította, hogy a Kfv.IV.35.038/2014/5. számú döntés jelen ügy jog- és ténykérdéseitől eltérő kérdésben foglalt állást, a Kf.VII.39.128/2020/2. számú döntés a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja szerinti visszautasítása kapcsán határozott, a Kpkf.VI. 39.505/2021/2. számú döntéssel érintett ügyben pedig az alperes – jelen esettől eltérően – az elektronikus ügyintézés lehetőségét nem biztosította, így ezen döntések jelen ügygel nem egyazonosak. A jelen perbeli ügy és a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú végzésével befejezett ügy között szintén nem áll fenn az egyazonosság, mivel a perbeli ügyben a keresetlevél a bírósághoz közvetlenül nem került benyújtásra és az alperes jogorvoslati tájékoztatója a benyújtás helyének körében megfelelő volt.

[20] Rögzítette, hogy az alperes határozata egyértelműen tartalmazta, hogy a keresetlevelet kizárólag az alpereshez kell elektronikus úton benyújtani, és a felperesek keresetlevelük benyújtása során nem ennek megfelelően jártak el; továbbá az alperes az elektronikus ügyintézés feltételeit biztosította. Ezért a felperesek alaptalanul hivatkoztak a Kp. 39. § (3a) bekezdésének megsértésére is. Kiemelte, hogy a Kúria a jelen ügygel tény- és jogkérdéseiben egyazonos Kfv.III.37.106/2023/6. számú – Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett – végzésében hangsúlyozta, hogy „az eljárási előírások betartása terén nem azonos az elvárhatóság mértéke a személyesen eljáró, illetve a jogi képviselővel rendelkező féllel szemben. [...] A felperes jogi képviselőjétől elvárható lett volna, hogy egyfelől pontosan azonosítsa, hogy a keresetlevelet mely szervnél kell előterjesztenie, másfelől, ha kételye merül fel abban, hogy miként lehet a Közbeszerzési Hatóság honlapján a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatával szembeni keresetlevelet a Közbeszerzési Döntőbizottságnál benyújtani, akkor kérjen tájékoztatást az alperestől még a keresetindítási határidőn belül.”

[21] A jogerős határozat a bíróságok szervezetéről és igazgatásról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 42. § (1) bekezdésére utalva kitért arra, hogy a bíróságokra kötelező a Jpe.I.60.003/2022/9. számú jogegységi határozat, amelynek értelmében, ha a felperes a keresetlevelet nem megfelelő helyen nyújtotta be, és a keresetindítási határidőben a keresetlevél a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervhez, többfokú közigazgatási eljárásban hozott cselekmény esetén az elsőfokon eljáró közigazgatási szervhez nem érkezett meg, a keresetlevelet – elkészttség okán – a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell visszautasítani, az olyan jogértelmezést tartalmazó határozatok, miszerint a téves helyen benyújtott keresetlevelet úgy kell tekinteni, hogy azt az elektronikus kapcsolattartásra köteles fél nem a jogszabályban – azaz a Kp. 39. § (1)

bekezdésében – meghatározott módon terjesztette elő, pedig a továbbiakban kötelező döntésként nem hivatkozhatók.

[22] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek a keresetindítási határidőt azért mulasztották el, mert a keresetlevelet a keresetindítási határidő lejárt előtti napon téves helyen nyújtották be, így tévedésük az ő terhükre esik, ezért az Ákr. 2. § (1)-(2), 5. § (1)-(2) bekezdései, 17. §-a, valamint a Kp. 47. § (1) és (4) bekezdései és a Ptk. 1:4. § (1)-(2) bekezdései megsértése nem állapíthatók meg. A védírat felperesekhez továbbítása időpontjának sem volt jelentősége, mert az esetleges pergátló akadályok fennállását a bíróság a Kp. 45. § (1) bekezdés c) pontja alapján hivatalból vizsgálja, és az elsőfokú bíróság a védíratot a fellebbezéssel támadott végzésével együtt a felperesek részére megküldte. Az elsőfokú bíróság alappal hivatkozott a BH2021. 152. számon közzétett (BHGY-ban Kpkf.VI.39.206/2021/2. számon található) döntés [18]-[20] bekezdéseire, miszerint a jogi képviselővel eljáró fél esetén a benyújtás helyét a Kp. 39. § (1) bekezdése szabályozza, és attól eltérést csak a Kp. 41. § (3)-(5) bekezdése, 39. § (3) és (3a) bekezdése enged. Ilyen kivételek fennállásának hiányában a téves helyre benyújtás nem jelenti a „nem a jogszabályban meghatározott módon” való előterjesztést. A Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt a „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre, hanem az E-ügyintézési törvényben meghatározott módtól eltérően, a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő, téves módon való benyújtást jelenti. Így az elsőfokú bíróság jogszerűen alkalmazta a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezményt.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[23] A jogerős végzéssel szemben a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős végzés hatályon kívül helyezése és a Fővárosi Ítéltábla új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása iránt. Megismételték az eljárásban általuk korábban előadottakat, kiemelve, hogy „az elektronikus ügyintézészt biztosító szerv egyértelműen el irányítja a jogalkalmazót a felugró ablakban lévő weboldalra.”, ezért az alperes, a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla jogszabálysértően állapította meg, hogy a felperesek nem a határozatot hozó közigazgatási szervhez nyújtották be a keresetlevelet, tévesen értelmezte, hogy nem felelt meg a kereset benyújtása a Kp. 39. § (1) és a Kbt. 170. § (1) bekezdéseknek és tévesen utasította el a keresetet a Kp. 48. § (1) bekezdés i) alapján, mivel megfelelő helyre és határidőben került a kereset benyújtásra.

[24] A felülvizsgálati kérelem szerint a Fővárosi Ítéltábla határozata alapvetően azon a téves döntésen alapul, hogy figyelmen kívül hagyja, hogy a felperesek a közigazgatási szerv tájékoztatásában foglaltaknak megfelelő helyen, ezáltal megfelelő helyen nyújtották be a keresetüket. Ezt követően minden megállapítást, továbbá a hivatkozott joggyakorlat irányadó voltát, az ügyazonosságot is azon téves álláspont alapján ítélte meg a bíróság, hogy a kereset nem megfelelő helyen került benyújtásra. Vitatták azt a megállapítást, hogy önmagában a felugró ablakban szereplő tájékoztatás és link megnyitása nem mentesítené a felpereseket attól, hogy a honlapról tájékozódjanak, hogy milyen űrlapok állnak rendelkezésére, hivatkozva a fellebbezésben csatolt videófelvétellel alátámasztott azon körülményre, hogy a tájékozódás alapján megállapítható, hogy az az űrlap, amit az alperes, és az első- és másodfokú bíróság megfelelőnek tart, az űrlap leírása, tehát az e-ügyintézészt

biztosító szerv tájékoztatása alapján nem a Döntőbizottság határozatának keresettel való megtámadására irányul, hanem a Döntőbizottság előtti jogorvoslati eljárás megindítására. Az e-ügyintézés biztosító szerv tájékoztatása továbbá az is, hogy a saját felületén felugró ablakot tesz közzé, amelyben más űrlapok alkalmazását írja elő. Kiemelték, hogy ez a Döntőbizottság, tehát az alperes lapján jelenik meg, ezáltal a Döntőbizottság tájékoztatásának, utasításának minősül. A Döntőbizottság által adott tájékoztatás szerint benyújtott kereset pedig azért lesz megfelelő helyen benyújtott, még akkor is, ha az – feltételezve, bár azzal egyet nem értve, hogy a Közbeszerzési Hatóságot másik szervnek kell minősíteni – egy másik szervhez kerül benyújtásra, mert maga a Döntőbizottság jelölte ki ezt a helyet, a másik szerven keresztül történő benyújtást. Ez a Döntőbizottság tájékoztatása, eszerint kell benyújtani a keresetet az E-ügyintézési tv. 10.§ b) pontja alapján.

[25] A felperesek vitatták, hogy a jogerős végzésben felhívott döntések és jelen ügy között az egyazonosság fennállna, mivel jelen esetben a felperesek nem véletlenül az adott űrlapon nyújtották be a keresetüket, hanem éppen azért, mert az alperes ennek szükségességéről tájékoztatta őket. Az, hogy többen azon az űrlapon adták be a keresetet, amit alperes megfelelőnek tart, az nem lehet irányadó az ügy megítélése szempontjából, továbbá a Hatóságnak a hozzá beérkezett keresetlevél alapján jeleznie kellett volna, hogy az ügyfél nem a megfelelő módon nyújtotta be a beadványát, és erről tájékoztatást kellett volna adnia. A felperesi álláspont szerint jelen ügyben pont a tényállás ezen része a központi kérdés, volt erre vonatkozóan hivatkozás, és a felperes vétlensége megállapítható, mivel ha a közigazgatási szerv határozatában foglalt jogorvoslati tájékoztatás nem tartalmazza lépésenként a tájékoztatást arról, hogy hogyan lehet eljutni a konkrét űrlapig, amin be kell benyújtani, csak azt a szervet jelöli meg, amelynél a kereset benyújtható, akkor ezen szerv honlapján lévő további részletes tájékoztatások az ezen a határozatot hozó közigazgatási szerv jogorvoslati tájékoztatásával esnek egy tekintet alá. Ha tehát a honlapon lévő tájékoztatásban van hiba, akkor az a határozat jogorvoslati tájékoztatásának hibájából eredő jogkövetkezményeket vonja maga után, azaz a felpereseket ebből eredően nem érheti hátrány, a keresetet megfelelő helyen benyújtottnak kell tekinteni és a keresetet be kell fogadni.

[26] A felülvizsgálati kérelem kitért arra, hogy a Jpe.I.60.003/2022/9. számú határozattal ellentétben itt a jogkérdés a nem megfelelő helyen történő benyújtás és az elkészttség kapcsolata volt, és az, hogy a nem megfelelő helyen benyújtás nem minősül külön elutasítási oknak, hanem azt az elkészttség keretében kell értelmezni. A jogkérdés tehát az, hogy mi minősülhet nem megfelelő helyen benyújtott keresetnek és mi nem.

[27] Az alperes az eljárás során tett nyilatkozatai fenntartása mellett a jogerős végzés hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A Kúria megállapította, hogy a jogerős végzés érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan.

[29] Az elsőfokú bíróság ügyben elfoglalt álláspontja szerint a felperesek keresetlevele elkésztett, ezért azt visszautasította. A Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó polgári

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 357. § (1) bekezdése szerint a Pp. eltérő rendelkezése hiányában a bíróság a saját határozatához abban a perben, amelyben azt hozta a határozat kihirdetésétől, ennek hiányában a közlésétől kezdve kötve van.

[30] A Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó Pp. 150. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél vagy képviselője valamely határidőt önhibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – igazolással orvosolhatók.

[31] A rendelkezésre álló iratok szerint a felperesek fellebbezésükben – amellet, hogy vitatták, hogy az adott űrlap használata a keresetindítási határidő elmulasztását jelentette volna – részletesen előadták, hogy milyen okból alkalmazták az adott űrlapot. Ezen hivatkozásait a felülvizsgálati kérelemben is részletezték.

[32] A Kp. 2. § (4) bekezdése értelmében a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

[33] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a 103.K.702.716/2023/3. számú végzésében a felperesek mulasztását (a használandó űrlapban való tévedését) a keresetlevél előterjesztésére nyitvaálló határidő elmulasztása körében értékelte, melyhez a Pp. 357. § (1) bekezdése szerint kötve van, így a határidő elmulasztása miatt – fogalmilag – igazolási kérelemnek van helye. A felperesek fellebbezése pedig – tartalma alapján – a keresetindítási határidő elmulasztása miatti igazolási kérelmet is tartalmazott.

[34] A Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó Pp. 153. § (1) bekezdése szerint az igazolási kérelem tárgyában az a bíróság határoz, amelynek eljárása alatt a mulasztás történt, fellebbezési határidő elmulasztása esetén a másodfokú bíróság.

[35] Minderre tekintettel az elsőfokú bíróságnak a fellebbezés felterjesztését megelőzően a felperesek igazolási kérelmét el kellett volna bírálnia, annak jogerős eredményétől függően – a Pp. 153. § (4) bekezdésében foglaltak alapján – vagy a fellebbezés felterjesztéséről, vagy a keresetlevél határidőben történő előterjesztésének következményeiről kellett volna intézkednie. Ennek hiányában a fellebbezés érdemi elbírálására, különösen annak során a mulasztás vétlenségével kapcsolatos előadás értékelésére nem kerülhetett volna sor.

[36] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős másodfokú végzést a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az eljárás – másodfokú – bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította, azzal, hogy az elsőfokú bíróságnak a felperesek keresetindítási határidő elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelme tárgyában határoznia kell. A felülvizsgálati bíróság megjegyzi, hogy a Pp. 153. § (3) bekezdése szerint azt, hogy a kérelem előfeltételei fennállnak-e, méltányosan kell elbírálni. A Kúria így nem értékelhette érdemben a felülvizsgálati kérelemben előadottakat.

[37] Jelen végzés folytán a másodfokú bíróságnak utasítania kell az elsőfokú bíróságot, hogy a felperesek önhibájának hiányára vonatkozóan a fellebbezésükben előadottakat igazolási kérelemként bírálja el, annak történő helyt adás esetén a mulasztás jogkövetkezményei a felperesekkel szemben nem alkalmazhatók, így a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjára alapított végzését hatályon kívül kell helyeznie, ellenkező esetben az igazolási kérelem visszautasításáról, vagy elutasításáról kell döntenie. Az utóbbi két esetben az igazolási kérelmet visszautasító, vagy elutasító döntés jogerőre emelkedését követően a keresetlevelet visszautasító végzés elleni fellebbezést a másodfokú bírósághoz ismételtelen fel kell terjesztenie.

A döntés elvi tartalma

[38] *Amennyiben a keresetlevelet a keresetindítási határidő elmulasztása miatt visszautasító végzés elleni fellebbezés a mulasztás vétlenségére történő hivatkozást tartalmaz, azt az elsőfokú bíróságnak a határidő elmulasztása miatti igazolási kérelemnek kell tekintenie és ekként el kell bírálnia. Azt megelőzően a fellebbezés felterjesztésére, illetve érdemi elbírálására nem kerülhet sor.*

Záró rész

[39] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[40] A Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 424. § (4) bekezdése szerint csupán a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség összegét állapította meg, annak viseléséről az eljárást befejező határozatban kell majd döntenie.

[41] Jelen végzés ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 19.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.

Dr. Balogh Zsolt s.k.

Kúria
IV.Kfv.37.514/2024/9-I

12

előadó bíró

bíró

Dr. Dobó Viola s.k.

Dr. Hajas Barnabás s.k.

bíró

bíró